

SOBOTA, 19. 9., **zaključek celodnevnega čaščenja**
 Ob 7.30: za + Amalijo FRECE
 ob 19.00: zaključek dvodnevnega čaščenja NAJSVETEJŠEGA
 sv. maša v dober namen
 za + Marjano RAVNIKAR, 30. dan in moža Rajka

25. NEDELJA MED LETOM, 20. 9.

krstna nedelja

Ob 7.00: za žive in rajne farane
 za duhovnika Janeza KALANA in Ivana PAJKA
 ob 9.00: za + Amalijo SENICA, 1. obl. in Jožeta
 ob 10.30: Bogu v zahvalo za srečno operacijo
 ob 15.00: Vera in luč

V podružnici sv. Krištofa se veselimo dveh novih zvonov, blagoslovljenih, v nedeljo 13. septembra 2015, po rokah celjskega škofa dr. Stanislava Lipovška.

Bog povrni ključarjem in članom gospodarskega sveta, ki so nosili težo priprav na to srečanje, vsem, ki z mojstrsko roko in spretnostjo pripravljajo opremo in zvonik ter elektrifikacijo, da nam bodo zvonovi po več kot 70 letih z zvonika sv. Krištofa spet zvonili.

1. BABIĆ Antonio	20. LOKOVŠEK Barbara
2. BEZGOVŠEK Valentina	21. MEKŠE Matej
3. DEŽELAK Nina	22. MOŠKOTELEC Mija
4. HADOLIN Žan	23. OČKO Anja
5. HORJAK Luka	24. PEČOVNIK Jure
6. HRASTNIK Sofija	25. PODKRIŽNIK Ajda
7. IVŠEK Jure	26. REBOV Denis
8. JANČIČ Nika	27. REZEC Špela
9. JELENC Aljaž	28. RIZMAL Tomaž
10. JURKOŠEK Barbara	29. ROJC Denis
11. KASTELIC Franci	30. ROMŠAK Nika
12. KLEPEJ Ajda	31. SENICA Luka
13. KLEPEJ Karin	32. SENICA Marko
14. KLEZIN Eva	33. STUPAN Gašper
15. KOČAR Katja	34. TOVORNIK Timotej
16. KOPINŠEK Amadeja	35. VODIŠEK Marko
17. LEŠEK POVŠIČ Lea	36. VRŠČAJ Domen
18. LIPOVŠEK Katja	37. ZDOVC Rok
19. LOKOŠEK Simon	

Maše v prihodnjem tednu

24. NEDELJA MED LETOM, 13. 9.

Ob 7.00: za žive in + farane
 ob 9.00: za + Milana PRIVŠKA, obl.
 BIRMA ob 10.30: za birmance, botre in starše
 za + Miro KRAMER 45. obl.
 za + Mojco PLANINŠEK
Sv. Krištof ob 15.00: blagoslov dveh novih zvonov
 sv maša: v zahvalo vsem darovalcem
 za + Jožefa in Amalijo SENICA
 za + Jožeta ŽELEZNIKA

PONEDELJEK, 14. 9., Povišanje sv. Križa

Ob 7.30: za + Štefanijo STOPAR
 za + Roziko KRAJNC
 za + Amalijo in Silvestra HRASTNIKA

TOREK, 15. 9., Žalostna Mati Božja

Ob 19.00: za + Ivana DRAMETA, 16 obl.
 za + Jožeta SELIČA, obl.
 za + Bojana KNEZA

SREDA, 16. 9., sv. Kornelij, papež

Ob 7.30: za + Rudija CENTRIHA
 za + Pavla BOLČINA
 za + Janka DEŽELAKA

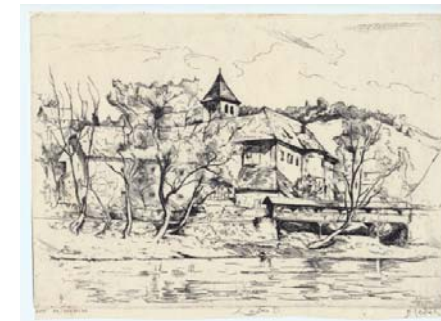
ČETRTEK, 17. 9., sv. Robert Bellarmino, škof

Ob 9.30: Dom starejših Laško
 ob 19.00: za + Jerneja MAČKA
 za + Marjana JANČIČA

PETEK, 18. 9., celodnevno čaščenje

Ob 7.30: za + Konrada KAUZERJA, 40. obl.ter
 Rudolfa in Amalijo DEŽELAK
 ob 19.00: za + Alojza LAPORNIKA, 25 obl., in
 Julijano ŠPILER, 27. obl.
 za + Antona OJSTERŠKA
 celonočno čaščenje Najsvetejšega v kapeli božjega groba

MARTINOVA LILIJA

13. september 2015, leto 7, št.:32

Preden zvon nastopi službo božjega klicarja, je deležen blagoslova. Poslanstvo zvonov je: da ljudi opozarja na čaščenje Boga pri skupni daritvi, da pospremi vernike ob smrti k večnemu počitku, da s svojim zvonjenjem ob hudi uri opomni ljudi, naj molijo, da gre neurje brez škode mimo njih.

Kaj bi bila slovenska velika noč brez praznične pesmi zvonov? Vprašajte tiste, ki so doživeli hude vojne čase, ko so pobrali te

božje klicarje iz zvonikov, da so iz njihove doneče kovine vlili topovske cevi.

Iz zvonika sv. Krištofa, ki leži ravno nad laškim pokopališčem, bodo odslej zvonovi pospremili marsikoga k »večnemu počitku«. Starejši Laščani so znali povedati, da so že od nekdanj uporabljali izraz »počival bom pod svetim Krištofom«. Zato ima tudi večji zvon napis: SV. KRIŠTOF, PROSI ZA NAS!

Čaščenje Najsvetejšega

Zopet je leto naokoli in v laški dekaniji so dnevi čaščenja po župnijah. Ponovno objavljam razpored, kot ga navaja letopis Cerkve na Slovenskem iz leta 2000:

- 18. september in 19. september: Laško,
- 20. september: Sv. Lenart nad Laškim,
- 21. september: Sv. Rupert nad Laškim,
- 22. september: Jurklošter,
- 23. september: Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah,
- 24. september: Sv. Jedrt nad Laškim,
- 25. september: Sv. Miklavž nad Laškim,
- 26. september: Marija Širje,
- 27. september: Loka pri Zidanem Mostu,
- 28. september: Dol pri Hrastniku,
- 29. september in 30. september: Hrastnik,
- 1. oktober in 2. oktober: Trbovlje - Sveti Martin,
- 3. oktober: Trbovlje Sv. Marija
- 6. oktober Razbor pod Lisco.

Naj se ob tej priložnosti zahvalim vsem, ki si v dneh celodnevnega čaščenja vzamete čas in so vam dragocene ure kot dar, ki ga podarite Jezusu v obliki časa, On pa nam vrača svoje milosti z mnogovrstnimi darovi neprecenljive vrednosti. V Laškem smo od leta 2011 po dneh celodnevnega čaščenja vsak mesec s prve sobote na nedeljo v celonočni prisotnosti v svetišču ob Najsvetejšem. Še posebej se nas je dotaknila potreba po spravi in želja po zadostilnih molitvah za številna grozodejstva, ki so se dogajala v letu 1945 v rudniškem rovu v Hudi Jami. Pred Gospoda prinašamo v nočeh iz prve sobote na nedeljo vse tisto, kar čutimo, da ima za vsakega izmed nas velik pomen. Hvala vam, da ste se pripravljene zapisati na seznam, ki nam daje varnost, da v teh nočeh ni nobenega trenutka, ko bi bilo svetišče brez molivca ali skupine. Žrtev bedenja nagrajuje Gospod še prav posebej z vsem, kar vsak izmed nas osebnostno čuti kot moč in voljo po vztrajanju.

Nekdanja praksa v Laškem objavljenih seznamov čaščenja po vaseh, ki so ta dva dneva prihajali moliti v svetišče, se je izkazala kot težavna. Duhovniki smo si na sredini rekolekciji izmenjali izkustva, kako rešujemo to težavo, ki je prisotna povsod. Pri nas je

tudi letos na Antonovem oltarju seznam, na katerega se vpišete, z namenom, da boste v imenu vse župnije prisotni pred Najsvetejšim. Prav je, da pridete kadar pač lahko. Z izpolnitvijo seznama pa zelo olajšate načrtovanje župniku, saj je le tako možno zagotoviti izpostavljeno Najsvetejše ves čas podnevi in celo ponoči. Nekatere župnije so zaradi pomanjkanja molivcev pač skrčile čaščenje Najsvetejšega na minimum ur okrog napovedane svete maše. Čutim, da bi bila to velika škoda, še posebej zato, ker iz mnogih vaših zaupanih misli, doživljam, da vam trenutki v cerkvi pred Najsvetejšim dajejo moč, ki je pogosto niti izraziti ne moremo.

Pred dnevi, v času devetdnevnic pred birmo, mi je na dan spovedovanja birmancev in staršev, ko sem šel iz svetišča, s "solzami sreče v očeh", zaupala neka gospa: "Veste, župnik, ni je večje sreče kot opazovati vnuka, ki je po spovedi pokleknil in molil pred oltarjem!" Čutil sem njeno srečo, saj je njen obraz razodeval vso možno radost in srečo, ki se je razlezla čez na rahlo zgubani obraz. Njena zahvala Bogu za ta prizor me je spomnila na občutja, ki jih nekateri verniki izžarevate, ko zapuščate svetišče. Marsikatera teža in strah ob življenjskih preizkušnjah, še posebej pa tudi trpeči občutki, da so mladi opustili versko prakso, dajejo, izročeni pred Gospodom, nov polet in novo moč za pričevanje in življenje iz vere. Koliko razlogov imamo, da pred Gospoda prinašamo vse, kar nas teži. Ta kontakt z Najsvetejšim pa je povezan predvsem z našim pristnim odnosom do Boga.

Še en dogodek me je v teh dneh močno zaznamoval: mladi animatorje, ki so vestno prihajali k devetdnevnic, se organizirali za spremljavo bogoslužja s petjem in igranjem. Zaznamovali so me je toliko bolj, ker sem pred eno izmed maš v pogovoru skušal potolažiti osebo, ki vidi v navalu beguncev predvsem islamizacijo Evrope in s tem konec krščanstva na tem delu celine. Govoril sem ji o izkustvu mladih v cerkvi v teh dneh devetdnevnic. Res je vprašanje števila teh, ki so v teh dneh okrog oltarja, kaj bo po birmi; a za to so najlepša motivacija ravno navdušeni mladi animatorji, ki skušajo s to obliko služenja v svojih mladih letih pričati za Gospoda.

župnik Rok

Birma bo uspela.. Kaj pa potem?

Vsako leto podobna pesem, samo s kakšno majceno spremembo, variacijo. Lani sem ob prvem dnevu devetdnevnic pri pridigi zapel delček pesmi Ostal je le spomin... Tudi letos jo bom morda. Zakaj se vračam v preteklost? Ker preteklost prinaša izkustva o našem življenju. Izkustvo nam kaže, da smo v času, ko nam usiha osebna, družbena, verska identiteta. Mnogi so radi del neke krščanske tradicije (mi smo bili pri krstu, naj bodo še naši otroci), da bi pa imeli močno identiteto kristjana, so redki. In ker mnogi starši nimajo močne krščanske identitete (pomeni priznati: "Jaz sem kristjan!") je iluzorno, da bi pričakovali po birmi nek razcvet mladine v cerkvi. Velikokrat se v naših glavah ustvari misel: "Letos bo pa bolje.." A kaj, ko resnica pride na dan na prvo nedeljo po birmi, kjer večine "novopečenih" mladih odraslih kristjanov ni videti. Večina od teh zatrjuje, da bodo "hodili" še naprej v cerkev, a le peščica še pozna pot do tja. Zakaj je tako? Razlogov je več. Gotovo pa je, da pomanjkanje vere, izginjanje krščanske identitete pri starših prinaša s sabo posledice, ki so, ko ji pogledamo od daleč, logične in nič čudne. Mnogokrat delamo tem mladim kristjanom krivico mi, odrasli, ker pričakujemo, da bodo vzorni, da bodo imeli neke vrednote... Težko! Če odrasli vero jemljejo kot "folkloro", potem od mladih ne moremo kaj drugega pričakovati. Nekateri letošnji birmanci so mi odkrito povedali, da jih po birmi ne bo več blizu, da bodo morda prišli v cerkev za božič ali veliko noč. Zato je podoba procesije birmancev, mladih kristjanov, v smislu vere in krščanske identitete, pozunanjena: fasada je lepa, a lepota vsebine je pri večini, daleč od zunanje, ki se bahavo razkazuje na birmanski dan. Vsako leto zapored se pomudim v tem premisleku o blišču in bedi birmanske slovesnosti. Morda je kje na manjših župnijah ocena tega stanja prav tako do kakšne generacije krivična, a vendar mi stanje po birmi vsako leto dokazuje, kar sem zapisal v zgornjih vrsticah. Včasih se celo ustrašim: če bo tako, potem bo čez nekaj let cerkev povsod prevelika. Če ni otrok, mladih, potem ni prihodnosti. Kljub vsemu vstopam v novi dan z vero Jezusovim besedam, da Cerkev ne bo propadla, da ima Njegovo zagotovilo. Vem pa, da se bo to uresničilo tam, kjer se bo ohranjalo življenje. Kaj pa potem? Živim v veri!

kaplan Klemen